

Előzetesi árak:
Helyben és postán kifizetve:
Egy évre ... 10 fr.-kr.
Fél évre ... 5 - "
Negyed évre ... 2 - " 50.

Egyes szám 5 kr.
A lap szellemi részét illető minden költséget: Nagy-nyomatványokra, 1004 szám, Budapesti háza, — a szerkesztésbe bérmentve kifizetendő.

Előfizetési helyben:
TELEGYDI K. LAJOS és társ.
CSÁTHY KÁROLY könyvkereskedésében és a kiadóhivatalban KUTASI IMRE könyvnyomtatásában a postahivatalok útján.

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KOZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Helyi díj:
Négy hasi hasi postai sorát 5 kr
Nagyobb terjedelmű a többeszer
hirdetéseknél az arányt a leg-
olcsóbban a szériát adnak fel.
Helyi díj minden kiadó belki-
táért 30 kr.

Nyitólé- ben meg elenő közle-
mény minden példi sora 30 kr.

Hirdetéseket felvételnek a kiadó
hivatalban. KUTASI I. könyv-
nyomtatásában, valamint ZICHNER-
MAN H. könyv. iróházában is.

Négy nikkilvagy bérmentetlentől
beküldött levelek nem vétel-
nek figyelembe.
Kéziratokat vissza nem
adnak.

Kollonics és Tisza.

(Ajánlva Thaly Kálmánnak, sziv s üdvözléssel.)

(r o.) Emlékezünk régiek-
ről és ha Kossuth emlékére idézi a
Rákócziakat, mért ne idézzük emlékére
Tisza Kálmán azt a magyar államfér-
fiut, kihez ő maga és kormányzatának erede-
ményei ugy hasonlítanak, mint egy tojás
a másikhoz.

Kollonics esztergomi érseket értjük,
ki katolikus főpapban ugyanaz volt Ma-
gyarországra nézve, a mi kálvinistában
most — Tisza Kálmán.

Sok rokon vonás van a két jó ur
történelmi fizimiskájában, mondhatom.

Akkor, a XVII. század vége felé azt
hitte I. Leopold császár, hogy a törökkel
való hosszas háboruskodás végkép kimeri-
tette már a magyar híres szabadságszere-
tet, ellankasztotta hősiességét és így az
alkotmányosság némi látszata elegendő lesz
arra nézve, hogy az ország, mely már is
oly könnyelmű engedékenységgel fogadta
el a királyi örökösödés rendjét és adta
fel ellentétlét, egymásután lemond
szabadságairól, jogairól és kész lesz min-
den, Bécs által követelt pénz- és véradó-
zat meghozatalára.

Most, 1867 előtt, Bécs, a maga sze-
rencsétlen külügyi politikájának vereségei
által szorítottva, szintén belement az al-
kotmányosdiba és azt hitte, hogy a ma-
gyart, az 1848-49. függetlenségi harcz
után, csaknem két évtizeden át tartott
abszolútizmus és ennek összes terhei, nyo-
masai és szenvedései, eléggé megpuhítot-
ták már arra, hogy ezen alkotmányosdi
révén és ürügye alatt maga dobálja min-
denét az osztrák hydra feneketlen gyom-
rába.

Akkor inkább csalódott Ausztria,
mint most, mert a nemzetben még volt
erő, a mely a kénszernek ellentállott,
volt előrelátás, mely az armány szövetés
által látott és ezen erő és előrelátás ké-
sőbb oly hatalmasan nyilatkozott, hogy
csakhamar előállott II. Rákóczi Ferencz
és vele a visszatorlás nagy korszaka, mely
oly hatalmas nemzeti tényekkel vésődött
be a történelem márvány-táblájára.

Most? A mit akkor Magyarország
fegyverrel utasított vissza, Bécs önkényes
uralmát, az öszs-birodalomba való beo-
lasztás czélját s a nemzeti önállóság és
függetlenség feladását, azt most sokkal
több szerencsével és sikerrel látszanak
üzeni és követni a bécsi hatalmak.

Valamint legyőzött a Rákóczi sza-
badság-harcza, de korszakából, soha el
nem enyészhető hagyományul maradt fenn
a magyar függetlenség és önállóság vágya
és örök eszménye: ugy nem érvényesültek
a nemzeti felháborodást megelőző és elő-
idéző években a Kollonics-féle tervek és
törékvések és éppen ugy maradtak fenn
azok a későbbi időkben folyó születtett
Kollonicsokra, vagyis a Bécs kedveért
hazajök ellen fordult, hűtelen magyar ál-
lamférfiakra

Koldusbotra és szolgaságra juttatni
Magyarországot! volt a Kollonics jel-
szava és ime, nem csupán a kath. főpapok
végrendelkezésének módzatai maradtak
korunkra ez eszes és gaz államférfiuról és
főpapról, de Magyarország anyagi romlá-
sának kifejtett rendszere is, mely oly gyö-
nyörűen culminál most a Tisza-kormány
pénzügyi politikájában.

Kollonics egyszerű győri püspök ko-
rában magára vonta a hatalmas bécsi mi-
nister-tanács figyelmét, jelentvén, hogy ő
az, a ki kitalálta a bölcsesség követét, a
csoda-füvét, melylyel el lehet venni e
nyakas nemzet kedvét minden ribilliótól
és ellentállástól. »Koldussá teszem
Magyarországot! — ennyi az
egész és csakugyan volt olyan pokoli terve
Kollonicsnak, a mely e megrontó munka

ke z d e t é n e k mindenesetre megjár-
hatta. Tököltynek még mindig volt pártja
és pénz kellett akkor is, mint kellett most
Boszníára, Hercegovinára, közösigyre és
a talán küszöbön álló új occupatióra.
Kollonics nem volt kevésbé furfangos a
Tisza-kormányánál, mert 1696-ban először
is a következő sarozot vetette volna ki a
háborus idők által félig már ugy is tönkre
tett országra: 1.) Azon megyék nemesei,
melyek eddig a töröknek adóztak, ezen
adótul lett megszabadításukért a királyi
kincstárba bizonyos összeget fizessenek.
2.) Azon megyék, melyek egészen a török
hatalma alatt voltak, mint fegyver-
erő által szerzettek, mindaddig
katonai kormány alatt maradjanak, míg
a kincstártól magokat ki nem váltják. 3.)
Azon egyes urak és nemesek, kiknek ősi
jóságaik a töröktől visszafoglalt részekben
vannak, egy Bécsben felállítandó új
szervezési bizottság (commissio
neoquistica) előtt mutassák meg jogaikat,
mik ha valóknak találnak, jóságaikat
visszanyerik, de a kincstárnak azok vissza-
fogalásáért tett költségei felében váltság-
díjúl külön meghatározandó összeget
fizetnek.

Most ezzel szemben hallgassuk meg
azt, a mit Mocsáry Lajos vetett, a most
folyó pénzügyi vita alatt kormányunk szem-
re. — Ö minden bajnok okát a 67-iki
kiegyezésben látja s meg van győződve,
hogy a követelt rendszer folytatása ka-
tasztrófára fog vezetni. Magát a nemzet
zömét ártatlanul fogja érni ezért a vád és
éppen azért rá kell mutatni arra most,
hogy kik lesznek felelősök a bekövetke-
zendő katasztrófáért.

Felelősök lesznek érte — így szól
— első sorban azok, — mert ezen dolog
gyökere messzire visszanyúlik a múltba —
a kiknek az volt a politikájuk Magyaror-
szággal szemben, hogy faciam Hungariam
mendicam, hogy koldusbotra jutván, men-
jen el a kedve a rebelliótól; érne fogja
a felelőség azokat, a kik 1867-ben ahoz
kötötték az abszolút rendszer megszűnté-
sét, hogy a nemzet áldozza fel önrende-
lési szabadságát a leglényegesebb vagy
igen lényeges részben és maradjon to-
vábbra is Ausztriának tartomány, gyar-
mata s menjen bele a közös vámterületbe.
Érne fogja azokat, kik akkor is, midőn
már ismeretes volt a magyar állam sa-
nyaru gazdasági és pénzügyi helyzete —
belemerték és belevitték az országot Bosz-
niába.

Érne fogja még azokat is, — és tud-
juk, hogy irányunkban még folytonosan a
legnagyobb követeléseket teszik — a kik
arra unszoltak bennünket, hogy szabályoz-
zuk számunkra a felső Dunát, mely leg-
alább is 50 millióba fog kerülni, és a
Vaskaput, mert tudjuk, hogy ezt nem
iniciálta más, mint a Duna-gőzhajózási
társaságnak és Donau-Vereinnek nagy be-
folyású bécsi emberei. Ezeket éri első sor-
ban a felelőség.

Érne fogja másodsor azokat, kik el-
mulasztották érvényesíteni a nemzet jogait
és érdekeit, a kik nem mondják meg a
kellő helyen, hogy ime, most komoly a
helyzet, itt az ideje annak, hogy Magyar-
országon, mely a monarchiának felét s
mindenesetre nevezetes részét képezi, se-
gítsenek. Pedig megiehet, hogy ha meg-
tennék a kellő lépéseket, illető helyen tán
nem is találnának süket fülekre, mert tisz-
tán áll a dolog, hogy ha Magyarországnak
romlása következik, ez a monarchiának
a dinasztjának romlását is involválja.

Eddig Mocsáry és ez a kép, mely
még nem is teljes, taláiban fejezi be a
Tisza portréját, bebizonyítandó a Kollo-
nicscaal való hasonlatosságot. Nem is kell
rossz feltételekkel és szándékkal lépni
magyar embernek a kormány rudjához, elég
csak megszeretni a hatalmat. Hogy

szerezett hatalmat megtarthassa, az ilyen
államférfi aztán szolgailag enged a bécsi
parancsnoknak és lesz másolója, czinkosa
— a Kollonics-féle politiká-
nak.

Igy vált Tisza Kálmán is a magyar
történelem legújabb korszakának Kolloni-
csává és így értheti azt Thaly Kálmán is,
a midőn a Kollonics nevét gyakran dobja
a hatalmas kormányfőnek szeme közé!

Országgyűlés. A képviselőház
ülése jan. 25-en. Mig a tegnapielőtti ülésen a
költségvetési vitát az antiszemita és függet-
lenségi kérdései harcz szorította háttérbe, a
tegnapi napon a nemzetiségiek veték át a
szerepet az ülés elején. Dimitrie vics
Milos a kormány és az alkotmány ellen tá-
madt, — mely szerinte — a nemzetiségeket
jogaikból kizsírja. Miletics Szvetozart dicsőít-
ette s elítélte a magyar igazságügy kom-
promittálásának jelentéit. A ház nyugodtan
hallgatta meg az ultra szerb beszédet. Külön-
ben maguk a nemzetiségiek közül azonnal
megjött a czafolat Gyurkovics
György hazafias beszéddel ellensúlyozta
Dimitrie vics állításait. Szilágyi Dező
szólt azután a nemzetiségi kérdéshez s egy-
ütt pártokivül álláspontjából indulva ki,
egy pártok nem csatlakozni határozati javas-
latához, hanem önálló indoklással
utasítá vissza a költségvetést. —
Barla József beszéde után ismét a minapi
vita eleveendő föl; Veress József a kor-
mányt ostromozva, áttért a zsidókérdésre
s Irányt és pártját felhívta arra, hogy zászló-
jukra a függetlenségi jelszó mellé az antisze-
mita jelszót is írják föl. Majthényi Adám
függetlenségi választott erre. A két utóbbi
beszéd között mulatságos epizód történt. Eitner
Lajos pártokivül külön határozati javaslatot
nyújtott be a deficit fedezésére. Ö több mi-
nisteriumot el akar törölteni s több ilyen
esekéltséggel kívánja rendezni a finansziákat.
A ház általános derűteltséggel kísérte a pártok-
kivül finansziaczió fejtegetéseit. Rácz Géza,
ki erre következtet, ismét szertelen támadást
intezett a függetlenségi párt ellen — a mely-
lyel, valamint Bartha Miklós személyi felszólá-
lásával az ülés véget ért.

Tisza Kálmán Bécsben. A
miniszterelnök a költségvetés általános tárgya-
lásának befejezése után Bécsbe utazik. A mi-
niszterelnök ez utját képviselői körökben töb-
félepek kommentálják. Némelyek szerint Tisza
utazik a kiegyezés éltárgyalá-
sok ujra való felvételének érdekében tör-
tenik és összefüggésben van a pénzügyminis-
ter válságával is; de vannak a kik határo-
zottan állítják, hogy a külügy helyet-
zet komolyabba fordult és a magyar minis-
terelnököt ezért óhajtják Bécsben meghallgat-
ni. Szapáry Gyula gróf pénzügyminis-
ter és Széchenyi Pál gróf a mi-
niszterelnökkel együtt szintén Bécsbe
utaznak.

A magyar éshorvát reg-
nikoláris küldöttségek e héten
akarták megtartani közös ülésüket. Minthogy
azonban a miniszterelnök e héten még Bécsbe
utazik, s így az ülésben nem vehet részt, a
közös ülést február 3-ikára halasztották.

A szerb püspöki zsinat —
mint Karloccáról távirják Dimitrije vics
Nektarius archimandritát választotta verseci
püspökké — Nikolic királyi biztos
ma utazik el Karloccáról — Angye-
lics patriárka gyöngelkedi és Olaszországba
kivánczik utazni.

Választási mozgalom a
vidéken. Már nemcsak a fővárosban, ha-
nem a vidéken is megindultak a választási
mozgalmak. A nyiregyháza szabadelvű
part is jelölt után néz és eddig Fabiny
Teofil igazságügyminisztert és Kralo-
vics László dr. fővárosi ügyvédet
emlegetik a párt jelöltjeiket.

Kitiltott orosz lap. A bel-
ügyminiszter a Varsóban megjelenő „Warszaw-
sky Dnienik” című hírlapot ellenséges ma-
gatartása miatt a magyar korona országainak
területéről kitiltotta. Ehez képest a közle-
kesügyi miniszter utasította az összes postahi-
vatásokat, hogy a nevezett lapra előfizetése-
ket el ne fogadjanak s a netán hozzájuk er-
kező lappeldányokat ne továbbítsák ne kézbe-
sítsék, hanem postai igazgatóságukhoz terjesz-
tsek fel — Ugyanez a sors utólrérheti meg
igen sok más lármázó muszka ujságot, a
mely szeretne itt ott egy kis muszka hangu-
latot csinálni minálunk.

Bismarck herczeg tegnapielőtti
a porosz képviselőházban folytatta nagy küz-
delmét a felosztott német bir. gyűl. —

sege ellen. Ismételt felszólalt és csak egy
dobája lelkének haragos villámait ellenfelei
táborába. De egyetlenség nyilatkozata sem
érinté a külügyeket, melyek pedig most any-
nyira nyugtalanítják a világot. A francia kor-
mány és az egész francia sajtó a leghatáro-
zottab b e k e s értelemben szólnak; megzár-
fojják a hadikészületek híreit, konstátják a
német-francia viszonyok kedvező alakulását.
De minden biztatásuk sem találhat kellő hit-
telre addig, míg a német offiziosusok rémhi-
reket terjesztenek s Bismarck herczeg nem
tartja szükségesnek, hogy olyan alkalommal,
minő a tegnapielőtti volt, egypár megnyugtató
szóval eloszlassa a folyton szaporodó harcias
aggodalmakat.

Háborús világ. Krakó, jan.
24. Modlin, Pulavny é. Zamose várát me-
gerősítették a j a b b t ü z é r c s a -
p a t o k k a l. Az orosz határőrséget az egész
osztrák határ mentében megszaporították s
pisztolyok helyett revolverekkel látták el.

Lemberg, jan. 24. Az idevaló la-
pok egybehangzó jelentései szerint tíz orosz
szállító szerződést kötött a lemberg-cernovitz
vasút igazgatóságával a k é t e z e r v a g g o n
eleseg szállítására. A szerződés február végéig
érvényes.

Konstantinápoly, jan. 23.
Athénből érkező hírek szerint, Görögor-
szágnagyon erősen fegy-
verkezik. A pireusi arzenálban most
éjjel nappal 1600 munkás dolgozik, közöttük
számos professzor és tanuló, a kiket miut tar-
talékos katonák behatnak.

KARCZOLATOK.

(Regale-megváltás. — A két biztós. — A honme-
ntő. — Richter Moltkének. — Pulszky az uszorosokról.
— A zsidók érdemei. — Görgei nyugdija. — Ex-
celsi r.)

Ugyan meglátszik rajtunk, hogy a rente-
conversio előtt állunk. Már mint a zsidók
által eszközöndő rente-conversio előtt.

A községekkel vétetik meg a regalekat
kénszer-utján. Csak annyi korecsma marad
mint azelőtt és miután e korecsmákat megint
csak licitáció útján adják ki, kerülnek azok
a régi színpolyok kezébe, a kik — levén főjő-
vedelmők az uszora és család, nem pedig a
korecsma — fizetnek érte többet is, mint a
mennyi hasznuk a korecsmából lehet.

Meg aztán új adósságokba is verik a
a községek, a mi a kormány érnerváló poli-
tikájának teljesen megfelelő eredmény volna.
Hja — a korecsma zsidó-érdek! ezt szem
elől nem téveszthetjük — a mikor conver-
tálunk!

Szegény Bulgária! Most már két biz-
tos is meg Szófiába rendet-csinálni. Egy
török (a fajankó) és egy orosz, a ki dróton
rángatja.

Ugy látszik, hogy Bulgáriában semmi
sem biztos már, csak a bizonytalan-
ság!

A honmentő Szapáry a bélyeg-illeték
emelése által akarja megmenteni pénzügye-
inket.

A bélyeg-illeték majd kiszabadít a
pénzügyi veszedelem karjai közül. Pókép ha
kitalálnánk olyan bélyeget, a melynek illeteke
megfelelné mindannak, a mi a mostani kor-
mány tetteiben meg bélyegző! Ez pó-
tolná a deficitet!

Richter — filozemita.
Ez már elég arra, hogy valaki ne legyen
független jellemű és helyzetu
ember. Imé p o a mi nagy Pulszkyt, a
kinek filozemitaságának magyarázatát képezik
a zsidó adósságok.

De Richter e mellett még hálátlan em-
ber, a kinek egy frázis becsebb az igaz-
ságnál is.

Wirchow lépett fel Berlin egy kerületé-
ben Moltke ellen. „Uraim” — így beszélt
Richter, a ki leszávaztatta Bismarckot —
„Moltke győzhetett Ausztriá-
ban, győzhetett Franciaor-
szágban de nelegyengyöztes
Berlin polgársága felett!”

AS!
résztvényesei
án d.e. 10 órákor
on,
en tartandó
gyűlésre

POR
Egy eredeti doboz használati
Legjobb bedörzsölő szer
Öszvény, csuz
minden meghűlési betegségek
ellen.

BUDAPEST.
Magukat felhuzó
yeit
Magyarországnak
szel-
tendzéseit.
Az építési szakmába
mű- és szerkezeti
bermentve.

taságra támaszkodol, valahányszor a lángelme ellen törzs! Hogy egy kerülésben egy szavazatot nyerj céljaidnak, hát a nagy hadvezér legnagyobb győzelmeit kell egy színvonalra emelened a piczi kis kortes-érdekkel?

Oh Wirchow ur, az emberi koponyák tudós mérője, megvizsgáldat-e ezen kortesednek a koponyáját? . . .

Térjünk vissza inkább Pulszkyra. Anyja zsidó, neje zsidó, menyé zsidó, maga — zsidó uszorásoknak a kezében

Hogyne lett volna filozemita? Legújabbán — mivel a nyilvánosságra hozott siránkozásaitól megriadt zsidók, ugy látszik, rendbehozták a pénzügyeit, ismét beszédet mondott a zsidók mellett.

Brutus is uszorás volt, mondá ő. Brutus, a ki megölte Caesart.

Sőt talán zsidó is volt Brutus. Vagy fogadjuk el a hasonlatot: legyen zsidó Brutus és legyen a hasonlatban Magyarország Caesar. Csak a brutusi gyilk helyébe tegyünk meg egy váltót és a hasonlat nem sántít sehoh és semmiben.

Másban is dicseri még a zsidókat Pulszky.

Ők hozták be — ugymond — Európába a római számokat

Ők ám! Miskülönbön h e b e r számokkal írnek meg a váltókat.

Ők születtek (mondta tovább) Pál és Péter apostolokat. Paulust — ugy e — a ki azelőtt Saulus volt? Pétert, a ki Krisztust megtagadta?

Ők születtek Judást is, a miről Pulszky nem beszélt. Arról sem szólt Pulszky, hogy Krisztust is ők születtek, mert — meg is fe szítették . . . .

Szamosak lehetnek (Pulszky szerint) a zsidók érdemei, de nem szamosabbak, miut — érdem-rendeik!

Megbolygatták Tiszát, hogy ugyan kap-e nyugdíjat Görgey?

Nem kapott (ugymond) semmiféle az országgyűlés által megszavazott a lapból! Tehát Beesből kaphatott Görgei és miattunk ugyan kapjon is annyit, a mennyi befelér.

Mert mi csak egyetlen embernek szeretnénk bármi alaphoz és mielőbb nyugdíjat adni és ez — Tisza Kálmán.

Excelsior! Vagy is: „Fölfelé!”

Ez a m. kir. opera fényes balettjének a czime. Eppen csak 120,000 forintjába került a mi deficites operánknak.

Csak aztán ne legyen ennek a „Fölfel-felének a pénzügyi eredménye — „le felé!”

E baletten különben eltánczolják a mont cenisi alagutat, az első gözöst, az óriás Great-Estern hajót, több lánczhidat és sok más értékes dolgokat.

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

Születésem napján. (Jan. 27.)

Régóta függ, hallgatva némán, Erőtlen kobzom a szegen, — De a mai nap öröme, — A fahról ujra levezsem, — Mig zeng a hur, e fájó dallam Zokogja által lekemet: „S z e g é y n a n y á m, h a t u d t a v o l n a, e n g e m e t !”

De hogy szült volna engemet!

Fejem fölött borult az ég is, Reményimet kód fedte el, Szivem kemény csatákat harcrol A csüggedes rémképivel. — A régi láng már hamvadóban, A máglya többé nem lobog, Dalom oly bus, mikéntha őszszel A tar-mezőn vihar zokog.

Ábránd-világom összetörve! . . . Oh én ifjui álmaim! Ha visszatérnetek még egyszer, Tavasz szellők szárnyain! Megifjulnek még egyszer ujra. Enyém voln' az egész világ, — A merre járnak, merre kelnek, Reám hajlona a virág!

Sokáig élni szerelemben, Sokáig ifjan, boldogan, Nem venni észre a vihart, mely Fejünk fölött által rohan: Ez volna a valódi élet, Mint az édenbe' lehetett, Mindaddig, mig Ádám apánkkal Neje almát nem evetett!

Tisza is végig nézte az egészet, mondván: — Mi ez az én mameluk-balettemhez képest, a kik még gyorsabban tánczolták el a dunai gőzhajózást, államvasutakat, Szegedet, külön vámtérületet és az egész magyar önállóságot és függetlenséget!

Gili Balázs.

Sz. Nagy Károly énekes könyvei. (Értesítés id. Sz. Nagy Károly, debreczeni kántor orgonista, főiskolai tanító, képezdei - s zenedirektor- és zenetanárnak, a magyarországi ev. reformátusok számára irt. 4 részből álló, s III-dik változatlan kiadásban most megjelent Karénekes könyvéről; — az 1848-ik évben kiadott karénekes könyveről; — az 1848-ik évben formátusok számára irt. s az 1848-ik évben megjelent E n e k h a n g z a t o s k ö n y v e r ől; történetileg előadva; — s ezután közre bocsátandó műveiről.)

I. A magyarországi ev. reform. egyházak számára irt. és először az 1859-dik évben négy részben megjelent Karénekes Könyvem harmadik változatlan kiadásban Lipcsében épen most kerülvén ki sajtó alól, a folyó 1887-dik évi Január 15-dik napjától fogva nálam Debreczenben kapható lesz a régi árak mellett

Tartalma: I-ső rész. 94 Ede-, utójátékok és záradékok. Ára 1 frint 60 krajczár.

II-dik rész: 166 karének (choral) és néphymnus; négyes hangzatra, (vagy is négy szólamu vegyes énekkarra) orgonán vagy zongorára chorális közbejatekokkal egyaránt használhatóság felteve. Ára: 2 frt 50 kr.

III-dik rész: 30 közönséges halotti ének négyes hangzatra. — Ára: 60 kr.

IV-dik rész: 26 nagyobb-zerü templomi és halotti karének, kétfemü (u. m. vegyes és férfi) énekkarra. Ára: 1 frt 50 kr.

A negyrest együtt 5 frt 55 kr

Jegyzet: Az I-ső és IV-dik részt más vallásfelekezettiek is használhatják.

A II-dik és III-dik rész az őszhangzatant tanulónak, a Chorálak alapos harmónizálás módjának tanulmányozására és elsajátíthatására nézve ajánlható.

Szükségesnek látom megemlíteni azt is, hogy Chorálkönyvemmel a magyar ev. ref. egyház összes énekeszetét feleltem, mely összesen 196 dallam; de ezenkívül még 26 dallam az erdelyi országi Karénekes Könyvben jelent meg, melyek közül Magyarországon kevés van használatban; — ezen 26 dallamot hozzá adva a 196 dallamhoz. ekkép az általán harmonizálva kiadott dallamok száma 222; megjegyzendő, hogy az erdelyi és magyarországi ugyan azonos énekdallamok harmonizálása is egymástól egészen különbözik; mely harmónizálás nem csak érdekes, de tanúságos; — és így az ev. ref. kántorok és orgonisták, ezt, templomi isteni tiszteleteken mint orgona művet, és mint négy szólamra irt harmóniust, — az ev. ref. tanítók, tanítókpezei tanárok, és iskolák hol egyházi éneklés tanítatják, az őszhangzatos énektanításnál mint kézi könyvet, mint eddig ugy ezután is Jakár revideált Énekes Könyv akár a Karénekes Könyvem II-dik részéhez mellékelt „Függelék” figyelembe vételével a 4 Egyházkerület által törvényesen bevett; 806-dik évi kiadású Zsoltárban vagy a Maróthi-fele Harmonicusban megjelent Gondimel-fele eredeti dallamok szerint, egyaránt a legjobb sikerrel használhatják; valamint a zongorán vagy harmoniumon játszani képes, és az egyházi harmonikus chorálokban gyönyörködő családtagoknak is nagyon ajánlható, de tanúságos is, s az összekötött (ligato, vagy le-

gato) játék elsajátítására a legjobb iskola.

Azon néhány dallam pedig, melynél megitt ott kis felhangkülönség, találtatik mely nem egyéb mint hangbővítés, s melynek átdolgozása a „Függelék” kimaradt a „Függelék-hez” pótolva s mellékelve lesz.

A revideált Énekes Könyvben a hangbővítés, az újabb zenei szabályokkal és hangmerekkel megegyeznek. A Maróthi-fele zsoltár dallamokban is fordulnak elő hangbővítések, melyek miatt az ugy nevezett régi görög scála csaknem elesik, s az ilyen dallam inkább az új hangnem scálájához tartozik.

De a dallam-hangsorban a dalamtól eltérő hangköz különbség, vagy a hangsornak részben vagy egészben elterése, félrevittele, elferdítése sem az iskolákban sem a templomokban soha meg nem engedhető — ezért Karénekes Könyvemben nem is fordul elő sehoh a dallamot megrontó ily hangközkülönség, vagy valamely dallam hangsortól részben vagy egészben való eltérése.

E négy részből álló Chorálkönyvem első kiadása megjelenésének története ez:

Az egész országból igen sok oldalról törtétek felszólítások hogy magyarországi Karénekes Könyvet adjam ki.

A Tiszán túli ref. egyház kerület kör-mánya egy négy hangra kidolgozott Karénekes Könyv megjelenésének szükséges voltát már az 1846-dik évben kimondta:

Ennek minielelőbb kiadását sürgették a többek közt különösen a Dunamelléki ref. Egyházkerület akkori helyettes Superintendese, nehai Bátor Gábor n.-kőrösi lelkipasztor; — továbbá nehai Varga János n.-kőrösi gymnásiumi és tanítóképezdei igazgató; — s a mű kiadását, akkori n.-kőrösi tanító képezdei zenetanár Sz. Nagy József is, a növendékek előhaladhatása végett felet e szükségesek tartván, hogy az a tanítóképezdekben iskolai kézi könyvvül használhassék, s hogy a szerint a kántor-orgonisták is szabályszerűen orgonázni megtanulhassanak:

Egyik azon időtájtában tartott egyházkerületi közgyűlés alkalmával engem Pestre fel is hívtak, s ott akkori egyházkerületi világi fő gondnok, nehai Gróf Ráday Gedeon, — és sok más világi és egyházi legfőbb tekintélyek, Karénekes Könyvemnek minielelőbb kiadására felszólítottak; megjelenhetése végett jó indulatukat megígérték, és pártfogásukat felajánlották.

Ennek következtében ily remény fejében, előfizetes utján, négy részből álló Karénekes Könyvem első kiadása megjelent Lipcsében az 1859-dik évben, Juniusban, meg pedig az akkori nagy ág ó miatt, nem csekély veszteséggel.

Munkáim kidolgozásában követtem Schneider Fridrik, Schneider János, Becker C. F. Schärtlich és Dr. Volkmar s több zenetudósokat. — s minelkülte sajtó alá bocsátottam volna, mind a magam, — mind a mások megnyugtata végett, megvizsgáltattam valódi művészekkel, kik a világ leghirebb zenetudósai és epen az egyházi zeneszt legfőbb apostolai közt foglaltak helyet; kik tehát nem csak bírálni, vizsgálni itelni, hanem dolgozni is tudnak.

E jeles bírálóknak, négy részből, álló Karénekes Könyvemről kiadott bizonyítványai e következők:

„Debreczeni kántor és orgonista N a g y K á r o l y ur részére, ezennel örömmel adok bizonyítványt arról, hogy ő a német országi protestáns templomokban előforduló karénekek (Choräle) mintájára, a magyarországi protestáns templomok számára 166 Karéneket, a közbejatekokkal együtt — nagy gonddal szer-

kesztett össze; és az azok mellé készített őszhangzat (harmonie) a templomi szertartásnak tökéletesen megfelelő — Minthogy pedig az ének-hangzatokat (Melodie) — bár azokban nehoh erős (vagy nehéz) hangzásu menetek fordulnak elő — ugy kellett felvennie a mint azokat találta: Énnelfogva ezen körülmény az őszhangzat szerkesztését még inkább nehezíté; mely azonban szerencsésen megoldatott. — En tehát méltányosnak találom, hogy ezen karénekek Magyarország minden protestáns közsegeiben felvetethessék. Egyszermind az általa gyűjtött 30 temetési éneket, valamint 26 nagyobb, templomi és halotti karéneket (Motetten) — melyek közül többek az ő saját szerzeményei, — igen is ajánlás méltónak találom — Nem kevésbé dicseretet érdemlő 93 darab orgona szerzemény gyűjteménye, melyek záradékokat (Cadenzen) s ugy rövidebb mint hosszabb előjátékokat tartalmaznak s melyek közül 31 az ő saját szerzeménye, a többiek szerzői pedig lelkiismeretesen meg vannak nevezve. — Ezen orgona szerzemények a nagyobb és nehezebb előjátékokrai előkészítelve nevez legjobb eszközül szolgálhatnak, s mindentűl ajánlhatók Bécs. Október 28. 1858. Sechter Simon, es. kir. első udvari orgonista, s a zene Conservatoriumban az őszhangzat profeszora. (P. H.)“

„Nagy Károly ur szerzeményeinek rövid átnézése után, a fentebbi bizonyítványt, az igazsághoz képest ajánlólag megerősítem. — Drezda, novemb. 1-én 1858. Schneider János, szász kir. evang. udvari orgonista. (P. H.)“

„Nagy Károly ur szerzeményeinek megtekintése után Sechter és Schneider udvari orgonista urak véleményét és ítéletét teljes oszton. Drezda, novemb. 2. 1858. Ottó Gyula Ernő, kántor és zeneigazgató a három evangélikus főtemplomban. (P. H.)“

„Nagy Károly ur szerzeménye áttekin-tetése után, udvari orgonista Sechter ur íteletét teljes oszton. Berlin, nov. 3-án 1858. — Dr. A. B. Marx, zene-profeszor, s zeneigazgató az itteni egyetemen. (P. H.)“

„Nagy Károly ur zenemunkáinaknak előleges megtekintése után örömmel csatlakozok alulirt a fentebb megnevezett urak ítéletehez.“ Potsdám, novemb. 4 en 1858. J. C. Schertlich kir. zeneigazgató és orgonista a királyi udvari templomban.“ (P. H.)

„Sechter ur bizonyítványához legőszi-tébb véleményével csatlakozik Lipcse, novemb. 6-án 1858. Dr. Hauptmann Móricz, kántor a Tamás iskolában, s zenei igazgató a lipsei főttemplomban.“ (P. H.)

„En is teljes meggyőződéseimből csatlakozom Sechter urnak épen oly igazságos, mint kedvező ítéletéhez, valamint a többi urak véleményéhez is. Lipcse nov. 6-án 1858. Zöllner Károly, lipsei zenetanító“ (P. H.)

„Nagy Károly ur több szerzeményei gondos átnézése után, azon örömdetes helyzetben vagyok, miszerint a Sechter Simon udvari orgonista ur által kimondott íteletet mindenben megerősíthetem. Prága, nov. 9-en 1858. J. F. Kittl, m. k. A prágai zene conservatorium igazgatója; — a belga királyi Lipótrend és a pármái hercegi sz. Lajosrend lovagja s az ausztriai művészet és tudomány nagy arany érdemjel tulajdonosa.“ (P. H.)

„Alulirt megvizsgálván Szotyori Nagy Károly urnak, a magyarországi helvét hitvallásnak számára szerkesztett ily című munkája: „Templom és halotti Karénekes Könyv“ 4 első részt, ugymint: a praeludiumokat, — 166 Chorált négyes hangszóra, — templomi és nagyobbzerü karénekeket, két nemü énekkarra, — ugy találtam, hogy mindegyik mun-

tertel azonban föltárlták a nagy kapu szárnyai.

„Mintegy harmincz nemes haladt elől, a hidon át; — aztán — Concini ment néhány fúrral.

Egyszerre csak hátrálni kezdett az elől járt nemesség.

A szolgálattelvő őrség utját állotta Concini uszályhordóinak.

A marsai boszusan sietett előre.

„Helyet! Helyet! kiálta Vitry, ki a király hiveivel, Luynes kivételével a hidhoz sietett.

„Nyissatok tért, — ismétlé, vezénylőbotját fölemelve, mintha a királynak akart volna utat nyitni.

Ekkor a torony ablakából egy férfi háromszor csóvalta meg kalapját.

Ez jeladás volt.

Vitry föltartóztatás nélkül ért a marsalhoz vállára tette kezét s nyers hangon imigy szólt:

„Uram a király parancsából, ön fog lyom.

„En ? — kiáltott föl ijedten Concini, kardjának markolatát megragadva.

„Ön, ön, . . . Hála istennek! — válaszolt a gárdakapitány.

Ugyanabban a pillanatban három lövés durrant el s az ancrei marsal fölfordítva zuhant a kövezetre.

Melleből omlott a vér. Nehány udvaronc arcul pökte — az egykori nagyságot, mások sarkatnyuikkal rugdosták. — A leg-több azonban a — királyhoz sietett, hódol-tat — és az esemény felett — örömet nyilvánítani.

Vitry volt az — első, ki a királynak és Luynes Albertnek — ez örömdetes hírt megvitte.

„Nincs többé ancrei marsal, — szölt elégtelen.

Galigai Leonorát is fölkerestek férjének

Imádtam Istent hittem embert, — Szerencsém fényes csillagát Követtem vakmerő léptekkel, Jaratlan, zord vidéken át, — Szerettem is, és voltam boldog, Habár csak kurta percekig, — De már mind ennek véghatára, Idő múltával letelik!

Az elűnő, szép ifjuságnak Közélnék véső évei, Felém mosolyogtak még egyszer Biborban uszó képei, — Der szállja meg hajamnak fűrtjét, A szív verése csendesül, — 'S emlékre az ifju kornak, Felejtés fátyla nehezül. —

De felre most bu, felre bánat! Hadd csengjen össze poharunk! Piros fényt vet reánk az alkony, Habár hunyóba van napunk! Legyen bár zord, kietlen a tél, Csak a szivünk legyen meleg: Abból még életünk utjára Viruló rózsák fejlenek!

Kösa Barna.

A vak leánya.

(F anczia regény.) 43. közménye.

Medicis Mária bosszúsága mindinkább fokozódott:

— Ne feledje sire, — folytató — hogy ezennel arra kérem, miszerint azt a hálatlan Luynes Albertet köröböl távolítsa el, ugyszintén Vitry, Montpouillon, Marsillac urakat és a többi elődi férget, melyek Concini lábánál csuszálnak, hogy sarkába harapjanak. Ugyan vallia, fiaim, hogy ont csak tolmácsokul — használják föl.

Előbb
A T. M.

ka a czimben kite-
l e t e s e n m e g-
megérdemi, hogy
erdélyi helvét hitv-
más hitfelekezeti-
tekben és templ-
Pesten, november
a pest-budai zene-
rabassus tanszakát
„Szotyori Na-
halotti Karénekes
részre oszló — zen-
ajánlom azokat, mi-
den tekintetben és
felelő zeneműveket
intézeteknek, a h-
tanítottak; ugyszin-
organistáknak, cant-
reform. papuóvöld-
és egész ref. köz-
mert minden meg-
zeneművek rétegeit
és zenerészeket
és templomi éneke-
és mégis melodiosu-
betanulhatók. A Sz-
oknál fogva is nag-
mert azok négy
interludiumokkal
még nincsenek k-
szentegyháznak ily-
szüksége van. —
roly ur tervvése
tolásnak örömdete-
1858. — Bogar J-
ház énekkar tau-
véló intézetek en-
Az elősorolt b-
kám megjelenése
levelekben és zen-
a legkedvezőbb eli-
tam, u. m. Liszt-
mónyi által; —
Gothárd, Engesz-
Endre, Schmied I-
Gusztáv, Nyizsnya
Zaskovszhy Ferenc
Farkas, Koronka-
sok másoktól. (P.

HEL

* J á t s z i
sugarával a napna
egymásnak csókok
helyett mely janu-
tav szias napok je-
árásztja sugarait
dár csicsergés kell
vász kezdetén vag-
felmelegszik s a k-
kellemes időt a só-
órákban csak ugy
ez elegáns delnők
uj divatu ruháikat
lovagias szolgálata-
A fiákeres a bérk-
szundit, mint nyár-
az arató. A gazdál-
enyhe idő járásnak
vastag hótakaró fe-
a vetést az éjjeli f-
vihar kedves lenne
verőfény láttára ar-

hóhérai s mint bos-
hér inget adtak ra-
ték ki
Concini hullá
meg a városban, b-
akasztóhára, lábbal
csatornába veték
megtépedtek s hu-
a nép levagdalva,
sítá el.
Perrier Fere
rahnak Concini p-
mielőtt a nép azt
leányka arra volt
folytassa kóbor e-
Nehány napp-
rejtéket s csak Ca-
meg egyszer éle-
menykezőjét unne-
egyházban — men-
esküdött.
— Perrier
keltett az —
leglyilkoltatása, ho-
udvarnál maradni.
Elutazott Ró-
Lorrain Claude tá-
nalmányozta. Ném-
is Rómába költöz-
Perrier Fere
nélkül azonban, ho-
kőzhetett volna a
Ot évvel kés-
kisasszonyt, ki min-
késő őrségeig me-
Ámbár a bu-
akart többé XIII.
a királyt folyvást k-
s egész uralkodása
gója volt daczára
melyek a nagy He-
lelkték annyira elfo-
jártak.

szett össze; és az azok mellé készített zhangzat (harmonia) a templomi szertartás tökéletesen megfelelő — Minthogy pedig tökéletesen megfelelő (Melodie) — bár azokban az erős (vagy nehéz) hangzású zenék fordulnak elő — úgy kellett felvenni a mintákat talált: Ennél fogva ezen körülmény az zhangzat szerkesztését még inkább nehezíté: — En azonban szerencsésen megoldott. — En azután méltánosan találok, hogy ezen karékek Magyarországon minden protestáns közseben felvethetők. Egyszerűsége az általánosan elfogadott 30 temetési éneket, valamint 26 nagyobb, templomi és halotti karéneket (Mortuaria) — melyek közül többek az ő saját szerzeményei. — igen is ajánlás móltonak tartom. — Nem kevésbé dicséretet érdemlő a Magyarországon szerzeményei gyűjteménye, mely a zenei karéneket (Cadenzen) s úgy rövidebb és hosszabb előjátékokat tartalmaznak a zenék közül 31 az ő saját szerzeménye, a többiek szerzői pedig lelkiismeretesen megvanak nevezve. — Ezen orgona szerzemények a nagyobb és nehezebb előjátékokra előkészítve nevezte legjobb eszközül szolgálhatnak, s minden ajánlatok Bécs, Október 28. 1858. Szechtel Simon, es. kir. első udvari orgonista, a zene Conservatoriumban az őszhangzat mestere. (P. H.)

Nagy Károly ur szerzeményeinek rövid vázlatát, a fentebbi bizonyítványt, az őszhangzat kepezt ajánolag megerősítem. — Debreczen, novemb. 1-én 1858. Schneider János, es. kir. evang. udvari orgonista. (P. H.)

Nagy Károly ur szerzeményeinek megismerése után Sechter és Schneider udvari orgonista urak véleményét és ítéletét teljesen megismerem. — Debreczen, novemb. 2. 1858. Ottó Gyula, es. kir. zeneigazgató a három evang. templomban. (P. H.)

Nagy Károly ur szerzeményeinek áttekintése után, udvari orgonista Sechter ur ítéletét teljesen osztom. Berlin, nov. 3-án 1858. Dr. A. B. Marx, zene-professzor, s zeneigazgató az itteni egyetemen. (P. H.)

Nagy Károly ur zenemunkálatainak előzetes megtekintése után örömmel csatlakozok a fentebbi megnevezett urak ítéletéhez. — Debreczen, novemb. 4-én 1858. J. C. Schertlich zeneigazgató és orgonista a királyi udvari templomban. (P. H.)

Sechter ur bizonyítványához legőszintűbben véleményemmel csatlakozok Lipse, novemb. 1858. Dr. Hauptmann Moricz, kántor a városi iskolában, s zenei igazgató a lipseai templomban. (P. H.)

En is teljes meggyőződéseimből csatlakozok Sechter urnak épen oly igazságos ítéletéhez, melyet a fentebbi ítélettel, valamint a többi véleményekkel is. Lipse nov. 6-án 1858. Szechtel Simon, lipseai zenetanító. (P. H.)

Nagy Károly ur több szerzeményei gonoszul megismerem, azon örömdetél helyzetben vagyok, miszerint a Sechter Simon udvari orgonista ur által kimondott ítéletet mindenben megértsíthetem. Praga, nov. 9-én 1858. J. F. F. m. k. A prágai zene conservatorium igazgatója; — a belga királyi Lipótrend és a holland hercegi sz. Lajosrend lovagja s az austria művészet és tudomány nagy arany érdemjel tulajdonosa. (P. H.)

Alulírt megvizsgálván Szotoryi Nagy Károly urnak, a magyarországi helvét hitvallás számára szerkesztett ily című munkáját: „Templom és halotti Karénekes Könyv” első részét, úgy mint: a praeludiumokat, — a templomi és nagyobb-szerű karénekeket, két nemű énekeire. — úgy találtam, hogy mindegyik munkája a czimben kitett rendeltetésének tökéletesen megfelelő; s ennel fogva teljesen megérdemli, hogy mind a magyarországi és erdélyi helvét hitvallású, s némely részben, a más hitfelekezeti egyházi zeneképző intézetekben és templomokban használtassék. — Pesten, november 14-én 1858. Thern Károly, a pest-budai zenedény zeneszerzés és generalbassus tanszakának tanára.

Szotoryi Nagy Károly ur „Templom és halotti Karénekes Könyv” című, — négy részre osztó — zene munkáit átvizsgáltam; ajánlom azokat, mint a kitűzött célnak minden tekintetben és részben tökéletesen megfelelő zeneműveket minden olyan nevelő intézeteknek, a hol az egyházi zene és ének tanítását; ugyiszint kezdő és már műveltebb orgonistáknak, csatoronoknak praeparandiáknak, reform. papnöveledékeknek, ének társulatoknak és egész ref. közsegeknek és testületeknek, mert minden megnevezett osztály fellelő ezen zeneművek rétegeiben a kívánható dallamokat és zenerészeket. — A praeludiumok, halotti és templomi énekek szende meneti egyszerű és mégis melodiosus szerzemények, és könnyen betanulhatók. A Sz. Dávid összes zsolttárai azon oknál fogva is nagy pártolást érdemelnek, — mert azok négy énekhangra téve czelszerű interludiumokkal egy tömgeben nyomatásban még nincsenek kiadva, a magyar reform. szentegyházak ilyenmő munkára pedig nagy szüksége van. — Ohajtam, hogy Nagy Károly ur terebélyes éterén minél nagyobb pártoláshoz érjünk Pesten, október 20-án 1858. — Bognár Ignác m. k. a nemzeti színház énekkar tanítója, és több nyilvános nevelő intézetek ének és zenetanára.

Az elősorolt bizonyítványokon kívül, munkáim megismerése után, hirlapokban, magán levelekben és személyesen, mindenkitől csak a legkedvezőbb elismerő nyilatkozatokat kaptam, u. m. Liszt Ferencz nyilatkozata Reményi által; — Mozsonyi Mihály, Wöhler Gothárd, Engesszer Mátyas, — Zaskovszky Endre, Schmid Péter, Mátrai Gábor, Szeñfi Gusztáv, Nyizsnyai Gusztáv, Bartalus István, Zaskovszky Ferencz, Körösi Sándor, Kálmán Farkas, Koronkai Kiss Lajos — és még igen sok másoktól.

(Folyt. köv.)

Hirtelen azonban föltárltak a nagy kapu nyitni.

Minthogy harmincz nemes haladt elől, a Concini ment néhány urral.

Egyszerre csak hátrálni kezdett az elől a nemesség.

A szolgálattelvő őrség utját állotta Concini sárvárdonak.

A marsai boszusan sietett előre.

Helyet! Helyet! kiáltta Vitry, ki a hely híveivel, Luynes kivételével a hidhoz sietett.

Nyissatok tért, — ismétlé, vezénylő-pályát fölemelve, mintha a királynak akart volna utat nyitni.

Ekkor a torony ablakából egy férfi hirtelen esovált meg kalapját.

Ez jeladás volt.

Vitry föltartoztatás nélkül ért a marsal-vallára tette kezét s nyers hangon imígy kiált:

Uram a király parancsából, ön fogja meg a marsal-vallást.

En? — kiáltott föl ijedten Concini, s a marsal-vallást megfogadva.

Ön, ön! — Hála istennek! — váltotta a gárdakapitány.

Ugyanabban a pillanatban három lövés hallottat s az anrei marsal fölfordítva zúrt a kövezetre.

Melőlől omlott a vér. Nehány udvarnok sarkatnyuikkal rugdostak. — A legelső azonban a — királyhoz sietett, hódolat — és az esemény felett — örömet nyilvánított.

Vitry volt az — első, ki a királynak Luynes Albertnek — ez örömdetes hírt közölte.

Nincs többé anrei marsal, — szólt Galigai Leonorát is fölkeresték férjének

előbb a marsal ment 887

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

az egész

</

MEGHIVÁS!

A h.-nánási takarékpénztár t. részvényesei
 1887. évi február hó 20-ik napján d.e. 10 órakor
 H.-Nánáson,
 a városháza nagytermében tartandó
évi rendes közgyűlésre

tisztelettel meghívotnak.
 A KÖZGYŰLÉS TÁRGYAI:
 1.) Igazgatói jelentés az 1886-ik üzlet évről.
 2.) Az 1886-ik évi mérleg bemutatása és megbirálása.
 3.) A felügyelő bizottság és a nagy választmány kiküldötteinek jelentése a számadás és mérleg megvizsgálásáról, ennek kapcsán az igazgatóság, felügyelő bizottság és tisztviselők részére a felmentvény megadása.
 4.) A választmány kilépő tagjai helyett új tagok választása stb.
 H.-Nánás, 1887. január 20.

Pakozdi Lajos,
 elnök.

Az alföldi takarékpénztár részvénytársulat
 DEBRECZENBEN

XIV. ÉVI RENDES KÖZGYŰLÉSÉT

1887. február 20-án délelőtti 10 órakor, saját iroda helyiségében tartja meg; melyre a t. cz. részvényesek tisztelettel meghívotnak.

Tanácskozás tárgyai:

1. Az igazgatóság jelentése.
2. A felügyelőbizottság jelentése.
3. A zárszámla betérjesztése és a nyereség felosztása iránti intézkedés.
4. A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére 2 részvényes tag megválasztása.

Debreczen, 1887. január 21.

A pesti magyar kereskedelmi bank váltóüzlete
 Budapest, Dorottya-utca 1. sz.
 Alapított 1841-ben. — Részvénytőke 5 millió forint értékben.

Ajánl

BAZILIKA

Sorsjegyeket.

Évenként 3 huzás!

1887. évben főnyeremények:

Február 1-én 100,000 forint osztrák ért.

Junius 1-én 200,000 forint o. é.

December 1-én 100,000 forint o. é.

Eredeti sorsjegyek a napi árfolyamon.
 (Jelenleg 8 forint 75 kr.)

Igényjegyek

3 sorsjegyre 24 havi részletben árt 1.40

5 sorsjegyre 24 havi részletben árt 2.35

azonnali játszási joggal már a legközelebbi 1887. febr. 1-én történő huzáshoz.

Megrendelések leggyorsabban póstautalvánnyal történnek.

Liebig
 Company-féle
HUSKIVONAT
 10 aranyérem és díszoklevél.
 Csak akkor valódi, ha minden doboz aranyjegyével ellátva két nyomonban van dalom részére.

A „Liebig Company“ központi raktárhelyisége az Osztrák-Magyarbiro.
 Berek Károly, Osztr. Csász. Kir. Udvari szállító, Bécs, I. Wollzeile 9.
 Kapható továbbá valamennyi nagyobb fűszer-csemege és gyöngyfűszer kereskedésben, valamint minden gyógyszerertárban.

STORCH EMIL

Brünben, Domokosok utczája 66 sz., küld utánvétellel:

	frt.	kr.
10 Meter Terno kétrétű	4	—
10 „ Háromrétű, legnehezebb minőségű	2	80
10 „ Kalmuk legujabb minta	2	20
10 „ Barchent—ruha	3	60
1 Posztó maradék, jó minőségű, 3 $\frac{1}{2}$ méter hosszú	3	75
1 Szőnyeg maradék 10—12 méter hosszú	3	50
3 Gazdagon fényesített nemez kabátok	3	—
1 Jute függöny	2	30
1 Juta garnitúra, két ágytakaró, egy asztalfedő	3	50
1 Ripsz garnitúra, két ágytakaró, egy asztalfedő	4	50
1 Szegett takaró, nehéz minőségű	3	—
1 Szegett vászon, két méter hosszú	1	50
1 Szegett szalmazsák, két méter hosszú	—	90
1 Szegett házivászon, 29 bécsi rőf	4	20
1 Szegett karavász, 30 bécsi rőf	6	—
1 Szegett damaszt, 30 bécsi rőf	5	50
1 Szegett chiton, 30 bécsi rőf	4	50

Nem tetsző áruk minden levonás nélkül visszavétnének és a pénz bérmentve elküldetnek.

Arjegyzékek és minták hivánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Előbb
 95 m

1887. X

Előzetes
 Helyben és postán
 Egy évre . . . . .
 Fél évre . . . . .
 Negyed évre . . . . .
 Egyes szám
 A lap szellemi részét
 den közlemény: Nagy
 utca, 1884. szám. I.
 haz. — a szerkesztő
 mentre kiltim:

Előzetes
 TELEKI K. LAJOS
 CSÁTHY KÁROLY
 kereskedésben és a
 talban KUTASI IMRE
 nyomdájában a posta
 útján.

A kik

A mióta a
 csinálták, katona
 ország. Puskap
 háborus hírekke
 tekket vannak
 a külföldön eg
 ideges türelmetl
 tudhasson vala
 háboru lesz, a
 Mert a tö
 intézményről az
 csak tág kereté
 szervezetnek s
 vérével, életével
 nem tájékozha
 meghatározásoka
 bói.

Most végre
 ságot.

Azokat a
 törvény végrehaj
 csi hadügyminis
 az osztrák népfő
 osztrák honvéde
 vele magyar
 hozta.

Meg vagy
 kormányunknak
 lott nézetei sze
 kép — hogy ha
 delmi miniszter
 likáltatni fog
 azok az osztrák
 időszerűnek lát
 tetni e rendele
 egyetmást.

A szabályz
 sulyozza azt, ho
 monarchia hader
 ugy a sorhad, a
 tésére fölhasznál

Ezt tudtuk
 kal inkább érde
 les tagjait a sa
 mely a népfölkel
 szól, mert ebből
 vonható a követ
 tás esetén a tö
 sorban kiket fog
 zat szerint a né
 osztályra osztat

A „DEBREC

A tá

Az emberi
 kárunkra, társasá
 Vagy arra
 sabb rangu ember
 nek barátsága e l
 tet fel . . . önmag
 hogy magunknál
 egyének körében
 olcsón és könnyen
 Az előbbi, e
 hirneves emberek
 gazdagabbakat kie
 lötte nagy veszed
 minden egyenlőtlen
 ilyen szegény bol
 maga és az őt me
 különbözetet, hog
 vettetni. Teh
 kárpótolja azokat,
 na: egy kis jóked
 kívül válik udvari
 szerencsétlenséggel
 Van azonban
 nagyobbak és job
 mintegy megszent
 sít. Az, a melyről
 kezöket:
 „A magunkna
 tabb egyének tár